la lanon de matraco. ~lanoj. Lanoj, kies fibroj estas pli mallongaj ol 15 cm, k destinitaj al fabrikado de fulitaj ŝtofoj. Kp комві.

karee (Ku). 1 Hinda spicaĵo, konsistanta el pulvorigita pimento k kurkumo. 2 Hinda manĝaĵo, konsistanta el kokido k rizo spicitaj per ~0 l.

karesmo (Rk). Periodo inter la Cindromerkredo k Pasko, dum kiu pluraj kristanaj eklezioj ordonas faston aŭ abstinon. Kp ramadano.

karlo . Putra difektiĝo de osto (precipe dento). ~Igi. Kaŭzi ~on: la pomvino ofte ~igas la dentojn. ~Igi. Suferi ~on.

karmo (R). En Budaismo k Hinduismo, leĝo pri la senfina interĉeno de la kaŭzoj k efikoj, rigardata kiel klarigo de la homa kondiĉo: ĝia perfekta sciado estas necesa, por neniigi la iluzion de la memo.

karmelano (Rk). Romkatolika monaĥo el la ordeno de la Monto Karmel. ~ino. Monaĥino el tiu sama ordeno, reformita, kun aparte severaj reguloj, de Tereza de Avila.

karotido ♥. Ĉiu el la du dikaj arterioj, kiuj kondukas la sangon en la kolon k en la kapon.

kartezia. 1 \$\xi\$ Rilata al la filozofio de Kartezio (Descartes). 2 \(\Delta\) Difinita laŭ ortangula aksaro: \(\sigma_{aj} \) koordinatoj.

kartuziano (Rk). Romkatolika monaĥo el ordeno fondita de Bruno en 1086, k loĝanta en aro da ermitejoj nomata Kartuzio, laŭ la nomo de la franca vilaĝo, kie ili komence loĝis. ~a likvoro. Fama likvoro, fabrikata de la ~oj de la Granda Kartuzio, en la francaj Alpoj.

kasono. 1 & Granda, akvimuna kestego el ferladoj, kiun oni subakvigas ĝis la grundo, sur kiu oni volas masoni fundamenton. 2 M Fako de plafono, inter la reliefe aperantaj traboj, ordinare ornamita per skulptaĵoj aŭ pentraĵoj.

katapulto. 1 Malnova militmaŝino, funkcianta per streĉado k subita malstreĉo de ŝnuroj, k utiligata por antaŭpafi ŝtonojn, jetarmilojn ktp. 2 Knaba ludilo, konsistanta el ligna aŭ fera forketo kun kaŭĉuka rubando, por pasi ŝtonetojn ktp. 3 Mekanika aparato, por antaŭenjeti aviadilon for de la ferdeko de ŝipo, aŭ velglisilon for de la grundo. ~1 (tr). Antaŭenpeli per ~0.

katastro ^z. Mezura planaro de la bienoj, starigita por difini la terimposton.

kaŭtero 🛊. Kaŭterizilo: ~punktoj (punktoformaj ekbruloj de la haŭto por kuraca celo).

kerkedulo ഫ Palmopieda birdo, el la fam. de anasedoj, vivanta en marĉoj (Anas querquedula).

keroseno T. Petrola frakcio, akirita per distilado de la kruda petrolo inter 151° k 273° C.; utiligata por lumigado (petrollampoj), sed nun precipe kiel la ĉefa brulaĵo de la reakciaj motoroj.

kilo []. Pref. uzata antaŭ unuoj k signifanta : milo. Simbolo : K.

kiisono. Laŭlonga membro, formanta la suban parton de la ĉefa framo de ŝipa aŭ aviadila hulo, k iranta de la antaŭo al la posto, paralele al la kilo, sed supre de ĝi k interne de la kareno.

kimono. 1 Longa malstrikta japana robo, kun largaj maliongaj manikoj. 2 Eŭropa negliĝo laŭ tiu modelo, sen kudraĵo ĉe la braktruo: mantelo kun ~aj manikoj. Kp raglano.

kineta . Rilata la movon. ~a energio . Duona produkto de la maso per la kvadrato de la rapido de moviĝanta korpo.

kirko. 1 Kristana pregejo. Кр мозкво, standagod, темрео, каредо. 2 द्वी Karnomanganta birdo, el fam. falkedoj (Circus), ankaŭ nomata: cirkuo.

Kirli ALD ~ilo. Aparato por rapide ~i ovojn, ŝaŭmigi lakton ktp: elektra ~ilo. Kp batmiksi.

kirlo . La ~o de vektorkampo A estas vektoro B, kies slukso tra fermitan kurbon egalas la lini-integralon de la vektoro A ĉirkaŭe laŭ la fermita kurbo.

kisto 🕏. Tumoro konsistanta el membrana veziko k entenanta likvaĵon aŭ grasaĵon: sebuma, sinovia ~o. ~iĝo. Formiĝo de ~o.